

РОЛЬ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У СФЕРІ РЕГУЛЮВАННЯ ОПЕРАЦІЙ ЗЛИТТЯ І ПОГЛИНАННЯ КОМПАНІЙ

Андрущенко Ігор Григорович, професор кафедри фінансового права та фіскального адміністрування Національної академії внутрішніх справ, к.ю.н., доцент

Роль органів місцевого самоврядування (надалі – ОМС) у сфері регулювання операцій злиття і поглинання компаній проявляється двояко. По-перше, ОМС виступають своєрідним регулятором цих процесів, застосовуючи різноманітні форми та методи регуляторного впливу. По-друге, ОМС можуть виступити суб'єктом у таких відносинах як потужний акціонер та інвестор.

Роль ОМС проявляється у здійсненні ними сукупності цілеспрямованих заходів і процедур, які систематично впроваджуються в соціально-економічну реальність на всіх рівнях їх функціонування з метою приведення їх до бажаного стану – макроекономічної рівноваги. Стосовно заходів, які ОМС запроваджують та здійснюють, то до них слід віднести:

- правове регулювання;
- адміністративне регулювання;
- податкове регулювання;
- організаційне регулювання;
- створення регулюючої структури та інфраструктури.

Варто підкреслити, що оскільки кількість наданих ОМС управлінських та громадських послуг із часом збільшується, зростають вимоги до якості їх надання, з'являються альтернативні джерела надання громадських послуг (конкуренція), від ОМС вимагається не лише відкритості, прогнозування і врахування змін зовнішнього середовища, забезпечення зворотного зв'язку зі споживачами послуг, а й націленість на інновації, пошук нових організаційно-функціональних принципів та методів діяльності. Водночас питанням створення достатнього для розвитку громадських організацій правового поля та допомоги у їх діяльності в Україні,

особливо на місцевому рівні, на думку деяких науковців, приділяється не так багато уваги, як вони того заслуговують.

Характерною особливістю діяльності громадських організацій є те, що вони безпосередньо не можуть займатися комерційною діяльністю [1, с. 127].

Обов'язковими для виникнення таких недержавних неприбуткових організацій, є як мінімум одна чи декілька взаємопов'язаних причин:

- наявність у суспільстві досить стійких груп осіб, які мають спільні для них інтереси, які можна вирішити чи захистити за умов спільних дій всіх чи більшості зацікавлених у цьому осіб;
- наявність нині суспільного життя, незаповненого місцевим чи підприємницьким сектором;
- історичні традиції, схильність суспільства до колективізму та вирішення справ за участю багатьох осіб.

У країнах розвиненої локальної демократії, на відміну від України, існують різні форми реалізації громадянами – членами територіальних громад права на участь у місцевому самоврядуванні. Наприклад, це громадська експертиза, яка є формою залучення членів територіальної громади, що мають спеціальні знання або досвід як експертів з питань, що розглядаються представницькими органами місцевого самоврядування та мають суттєве значення для територіальної громади, визначають основні напрями соціально-економічного та культурного розвитку відповідної території [2, с. 14].

З метою досягнення позитивного результату у сфері регулювання операцій злиття і поглинання компаній ОМС, доцільно поетапно втілити конституційно визначену норму через такі основні етапи:

підготовчий – включає відповідні організаційні заходи, в першу чергу, запровадження на законодавчому рівні можливостей постійного контролю за діяльністю ОМС громадянами – жителями відповідних територіальних громад сіл, селищ, міст не в якості сторонніх спостерігачів, як це відбувається наразі, а дійсно, справжніх господарів відповідного територіального утворення;

основний – дозволить наблизити до здійснення безпосередньо територіальною громадою ОМС через структури, які вони самостійно утворюють, без жодного втручання у цей процес інших суб’єктів права. З метою уникнення конфліктних ситуацій між посадовими особами ОМС та жителями відповідних територіальних громад у визначенні пріоритетів життєдіяльності громади, доцільно на законодавчому рівні передбачити створення громадських структур, які б здійснювали не фрагментарний, а постійний контроль як за діяльністю ОМС, так і, враховуючи загальну думку громадян, оперативно впливали на прийняття узгоджених рішень;

заключний – слід розглядати не лише у матеріальному плані, а за наявності сталого управлінського процесу на місцевому та регіональному рівнях [3, с. 129].

Список використаних джерел:

1. Круш П. В., Кавтиш О. П., Гречко А. В., Чихачьова Ю. С. Формування та розвиток моделі корпоративного управління в трансформаційній економіці / Під заг. ред. к.е.н., професора П. В. Круша / Навчальний посібник. К. : Центр учбової літератури, 2007. 264 с.
2. Мельников С.Д. Проблемы развития корпоративного сектора в условиях трансформационной экономики: автореф. Дис. ... канд. экон. наук. М., 2008. 20 с.
3. Андрущенко И. Г. Роль государства в сфере регулирования слияния и поглощения компаний как составляющей управления корпоративным сектором / И. Г. Андрущенко // European Applied Sciences (Германия, г. Штутгарт). – 2013. – № 9. – С. 128–131.